

به مناسبت روز اعتراض به خشونت علیه زنان

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۲۵ نوامبر، سالروز اعتراض به خشونت علیه زنان را گرامی می دارد!

بیش از نیم قرن پیش، در ۲۵ نوامبر سال ۱۹۶۰، سه خواهری که علیه دیکتاتوری حاکم در جمهوری دومینکن مبارزه می کردند، پس از ماه ها شکنجه، توسط نیروهای نظامی این کشور به طور فجیعی کشته شدند. در پی تلاش های مداوم فمینیست های جهان برای ثبت یاد این مبارزین در خاطر عموم مردم، در سال ۱۹۹۹، این روز به عنوان روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان، رسماً از سوی سازمان ملل اعلام شد. از آن پس " هرگونه رفتاری که می تواند منجر به آسیب رسانی بدنی، جنسی یا روانی زنان شود " به عنوان خشونت علیه زنان به حساب می آید. اگر چه این تعریف کلی، گویای جامع اشکال و ابعاد گوناگون زور ورزی و خشونتگری جنسیتی نسبت به نیمی دیگر از بشریت نیست، اما این روز مناسبتی است که جنبش زنان در سراسر جهان، خشونت های گوناگون و روزمره جنسیتی از قبیل جنسی، جسمی، روانی، اقتصادی، خانگی، خیابانی و غیره را افشا می کنند.

این روز نشانه روشنی از اراده مبارزه جویانه زنان علیه خشونت و پیامدهای زیانبار و آزار دهنده اش در زندگی اجتماعی است. برتری جویی ها در جوامعی با فرهنگ چیره مرد سالارانه، اغلب به عنوان امری خصوصی و فردی تلقی می شوند. پنداشت غالب جنسیتی مردانگی، ریشه در تقسیم بندی ویژه و نامرئی فرهنگ چیره بر روابط جنسیتی دارد.

در نظام جمهوری اسلامی افزون بر تقسیم بندی های نادرست فرهنگی، قوانین عقبمانده رایج حاکمیت، مبتنی بر شریعت اسلامی نیز ابزاری برای توجیه خشونت های جنایت بار علیه زنان به شمار می آیند. زنان بنا بر شریعت اسلام و به استناد قوانین جزائی، از بدو تولد خود در زیر سلطه مردسالاری می باشند. بر اساس قوانین ارتجاعی اسلام،

دختران در سنین پایین مجبور به ازدواج های تحمیلی شده و دارای هیچ گونه حقوقی در برگزیدن آزاد فرد دلخواه شان، برای تشکیل زندگی مشترک نیستند. تخطی و تمرد یک زن نسبت به قوانین نوشته و نانوشته اسلامی ایران، با مجازات های جانگداز شلاق، سنگسار و دار روبرو می شود. حق انتخاب مسکن، شغل، پوشش، طلاق، سرپرستی فرزندان، مسافرت و غیره، همگی متعلق به مرد، بعنوان رئیس خانواده است.

جنبش زنان ایران از آغاز پیدایش جمهوری اسلامی، همواره مورد هجوم نیروهای سرکوبگر رسمی و غیر رسمی نیروهای زن ستیز این حاکمیت ارتجاعی قرار داشته است. با این وجود، در طی بیش از سه دهه گذشته، کنشگران زن با استفاده از موقعیت ها و امکانات موجود در جامعه، به مبارزات پیگیر خود برای کسب حقوق برابر ادامه داده اند. به رغم تشدید روزمره ابعاد ستم و سرکوب، هنوز صدای پرطنین گفتمان برابرخواهی زنان در سراسر کشور به گوش می رسد. ایجاد فضای رعب و وحشت نظامی - امنیتی، دستگیری، تجاوز جسمی، روحی و صدور احکام مغایر با موازین و معاهده های بین المللی، حتی خلاق با قوانین رایج رژیم، نشاندهنده درماندگی حاکمیت در خاموش کردن خواسته های جنبش زنان است.

حکومت اسلامی ایران، تحت اتهامات واهی، با زندانی کردن زنان مبارزی مانند بهاره هدایت ها، نرگس محمدی ها، نسرین ستوده ها و منصوره بهکیش ها، تنها برای طرح کردن مبرمترین مطالبات زنان، کمر به نابودی زنان آگاه و برابری خواه بسته است. این تلاش های عاجزانه، نشانگر ناتوانی و ورشکستگی حکومت اسلامی در رویارویی با خواست های زنان جامعه است که همه یک صدا، حق برابری و رفع تبعیض را درخواست می کنند.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران با پشتیبانی از مطالبات جنبش زنان، سرکوب آنان را بشدت محکوم می کند و همبستگی خود را با جنبش زنان در راه تحقق حقوق برابر، محو هر گونه تبعیض و در راستای استقرار دموکراسی و آزادی در ایران اعلام می کند.

زنده باد استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی!

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

برقرار باد جمهوری، دموکراسی و جدائی دین و دولت!

نابود باد جمهوری اسلامی در کلیت آن!

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
۲۵ نوامبر ۲۰۱۶